

Soruyorum

– AhmetÇELİK · 22 Mart 2019

Yılışıp konuşarak köşede duruyorum
Arsız gönlüme sızan dillere soruyorum
Başı sonu belirsiz bir hayal kuruyorum
Kalem kâğıtsız yazan ellere soruyorum.

Nedensiz olaylardan öfke kin doluyorum
Biraz ürkek adımla yavaşça yürüyorum
Elimde kuş lastiği dalda kuş vuruyorum
Eserek yuva bozan yellere soruyorum.

İçimdeki hortumla yanardağ suluyorum
Her şey ortada iken ben kimi koruyorum
Kazanan kaybeden yok saçımı yoluyorum
Rüzgâr önünde tozan küllere soruyorum.

Meyvenin hamı gibi ah erken çürüyorum
Haddimi bilmeyerek ben fazla oluyorum
Aradığım nedir ki seherde buluyorum?
Masum bülbüle kızan güllere soruyorum.

Yürekteki volkandan çok derin soluyorum
Bir örümcek misali zor ağlar örüyorum
Yaşlanınca anladım kendimi yoruyorum
Umman görmeden azan sellere soruyorum.

11.03.2019
Ahmet Çelik